

mustafa özer

sis ve selva

mustafa özer

sis ve selva

İçindekiler

bir zaman idi şiirlerden.....	7
rüya gören evler var bu ülkenin.....	9
verevine kesilen kanların öyküsü	11
geceler yalnız kalmasın diye	14
gece işçileri.....	16
geri dönen yorgunluk değil.....	20
kan siperi	21
hukuksuz bir ülke	22
bir zaman idi şiirlerden.....	23
sizden olmayan ozanın	29
bakarken	33
o yağmurda sen vardın yanımda kanlıca'da	34
üzülen gül üzümleri	35
alıklaşmanın bestesi.....	36
nafaka uğruna	37
tambura gerdim saçlarını	38
yalnızlık çağları	39
ayaydını bir gece	40
kara fatma	41
deklanşörün gördüğü	42
rumelikavağı.....	45

sis ve selva

anadolu yolları.....	46
kozan dağı	47
kalem	48
kutsal göç.....	49
çakıl göçleri.....	51
dilsiz ufuklar.....	52
can okyanusu	53
sabır	55
çağrımız var	56
sevmek zamanı geldi	57
kutsal göç.....	58
yenik mesnevi.....	74
kim ki.....	75
arı kuşu	76
piyade gazeli.....	77
seramony	79
mesneviçe	81
dervis odası.....	86
çelebi savaşı.....	88
kuşlar	90
selva zencileri	92
can borcu	94

şakayık.....	95
dağ ve gölgesi.....	96
sis ötesi.....	97
ince ölüm.....	99
günahsa.....	101
sisli şiir.....	102
sinmek.....	104
birbaşınalık.....	105
bir sis mevsimi.....	108
sarkıt ve dikit.....	110
ozansı.....	111
susan lugat.....	112
sarı yılan.....	114
yaralı aynalar.....	115
düşüşten sonra.....	116
sesli şiir.....	119
çiçekler mail olur.....	121

sis ve selva

bir zaman idi şiirlerden

sis ve selva

rüya gören evler var bu ülkenin

dört yanında

kanında kadınlar koşar

bu ülkede güneşi çocuklar okşar

-annem'e-

rüzgârdır çınarları yaprak yaprak okşayan
çayırlara çoban yıldızından fal açan
menekşe bestelerinde

rüzgârdır ak tavşanları ürküten gündüz uykularında
yalçın granitlere kible çizen
orman türkülerinde

rüzgârdır yelken serenenlerine sarılıp gülen
güneş öpen yelkenin sevecen kanı
ummanda yıkanan gölgenin titrek ressamı

rüzgârdır hayat çiçekli bir badem dalı
bünyan halılarında canlanan
yokuşlarda anlanan bu ülkenin rüzgârı

sis ve selva

açtım yakamı üç düğme geçtim balkon çiçeklerini
esir etmişler bu ülkede çiçekleri gördüm
gördüm ki ne kendileri var ne gölgeleri
rüzgârsız caddelerinde

kulakları çınlasın
sılam geldi aklıma
yani anam

babam

ve yuvam

ince bir sızıyla
bağrım kabardı içlenip yaslandığım anıdan
rüzgârdır uyaran
rüzgârlı bayırın ebedi yolcusunu

verevine kesilen kanların öyküsü

içimizden biridir
kuşkusuz
kuşku duyan
içimizden biri

kırmız böceği nasıl yürürse öyle
ardında kızıl izler bırakır
gözleri bakır yeşili
kendine yabandır
öyle
bencil türküler söyler
içimizden biri

küçük hatta ufak
uzak 'laşey' demeğe
kurulu fak gibi atılan adımlar
tuzak oldu kendine

sis ve selva

camı yorgunu biriydi o
kibiriydi o caminin
kirlı bir gecenin irinli gözlerinde doğmuş
karanlıklara açılan çıkın içinde
camı avlularına koğulmuş
içimizden biri

zamana ciklet satmış
güney duvarlarına yaslanıp
tesbih ipleri uzatmış ihtiyarlara

derisinde duyduğu soğuk usturalar
polis kelepçeleri
gözlerinde mor halkalar
ve tutukevi geceleri
unutturuyor gelen gün
geçen işkenceleri

içimizden biri
kendini çaldı bir gece insanlardan
tutup ellerini yüreğini tuttu
ana

dedi

baba

dedi

susan duvarlarda kendini dinledi

eğri yağıyordu yağmur
içimizden biri doğru yürüyor
kara katarlara kendini katarak
çok yönlü coğrafyalara
yeni yönler katarak

eğdi eğilmeyen zamanı
sıcak ayaklarıyla gelen kadını buldu
adını buldu
içimizden biri

verevine kesilen kan aktı
bir kadın karanlık bir geceye çocuk bıraktı
içimizden biri bilirdi geçmişini
ki bir çıkına bir haline baktı
cami dönüşü kollarında uyuyan bahar
kim bilir hangi bahar uyanacaktı

sis ve selva

geceler yalnız kalmasın diye biteviye yıldız açar çiçekler

bir korkudur pencerelerde kalmış
zaman ufuk vaktidir
gurupları kırkayaklar kaldırmış
an korkuluk vaktidir

bir yalancı şafakla aydınlanan acılar
kurşun hazzıyla yardı derimi
yalancı şafakla kaygılanan acılar
olsa yar duyardı ellerimi

penceremde kuş toprakta nem varken
olmaz bahardan kuşkumuz
çiftçiler henüz toprağı yenilerken
senin gelmemendir korkumuz

pencerem küçük sana doğru camları mercek
nasıl olsa can borcumuz var
çek perdeleri seni bu can seyredecek
borçlu borcundan ölmez diyorlar

tut ki güneş batmış penceremde
göz kapaklarıdır cam kapat girmesin akşam
cürettir kanar kan çemberimde
lakin kan çemberimi görmesin akşam

her gelişin akşam ölür ardında
çağrışımdır zaman zaman akşamdır
gelmeyişin akşam yürür ardında
cana gülüşünde kalkan akşamdır

hozan bir bağ olan semadan armağan
yıldızlara bak ta karar ver
ne denli dersek te göz kırpışın olağan
yine de yıldız gibi ak ta karar ver

nedensiz değil gözlerin neden gizler korkuyu
aç gözlerini kır camları sisleri dağıt
ne suyu var ne derinliği sanki kör kuyu
at korkuyu kangren sesleri dağıt

senin kokuların bahar getirmiş
güller gurur içinde
ırmak billur sular getirmiş
yatağı nur içinde

ufuk dudaktır akşamı sarar tunca
uyku seni çalmak için geç kalacak
saçların görmüşken düşleri bunca
yıldız böcekleri ninni çalacak

gündüzü bahar kılan yüzün
gecemi gündüz kılar
yokluğunda çöker hüzün
ve... yataksız uykular

sis ve selva

gece işçileri

I

aydan ayrı ufuktan aydın gelen
günaydın geceler günaydın
kayan günün sırtında seslenen gecelerden
yeni gelen gecesin bana sen geleceksin
günaydın geceler günaydın

yıldız yılı yalnızlığı sardı
uzattım avuçlarımı dua diye
maviye
mavi yıldız buldum koparmak için
tüm yıldızlar elime düştü
titreyen maviler üşüştü gözlerime
sardı mavilere yıldızlar beni
saldılar saçlarımı

dağ sırtları sağlamlığında
sosyal heyelan öncesi varlığına susayan
ağlayan ulus
ufuktan atan bu tan
ölümsüz namus

selam size acılar selam
günaydın geceler günaydın

II

sen gelirken gördüğüm
“gönül verip sevdiğim” dolunay
seni gördü ikiye bölündü
bölündü düşüncelerim ikiye
geçmişî sevda yükü gelecek sabır
ağır ağır gölgeler gözlerime gömüldü

seni görüp bölünen ay ışığı suda
pusuda sınırları aşan göz yaşı
nuhun gemisidir göz yaşında demir alan
dondurulan anıtlarda avunan
ve ağlardan lime lime dökülen aydan
aydın gelen geceler
size günaydın

sis ve selva

III

incir çekirdeklerinden tesbihler kurdum
aydınlıkta boğuldum
aşka çiçek saldı içim ve sordum onulmazı
derinden hem de gözlerinden göğüs geçirdim
kurtuluşu aşkına yorup
sandal ayaklarından
incir çekirdekleri buldum

duymasalar da sesini ben alırım nefesini
yalnızca ben anlarım
eserlerini

IV

bensiz kestane fişekleri yakma sakın
yakma sakın düşlerinde beni görmeden
aydın yanıma yönel sevapla gel
ben ölmeden

söz kutsaldır doğanla dirilir
acı payandası ana ilhamlarına
ayet gibi ipince
inciden daha sağlam
ilhamlar gönderilir

sis ve selva

geri dönen yorgunluk değil

düş yürüyüşü bu yollar
bu yollar düş içinde alınır
yalnızlık uykularında

dalında kurumuş yaprak
kan damarda donmuş
çınar neylesin
hafakan ışıklar asılmış apliklere

vatan ki türkiye
kaptan çığlıklarıyla
camlarına tornistanlar yığılmış
açılan volkan ağzına kahpe yumruk
hem de taze tomruk
sızmış
gül eğilmiş gün kurumuş
semt salgını harita
alnımızı yoğurmuş

kan siperi

ve ter

ver

ve kan siperi soluklarını
stopaj mevsiminde köpekler yesin
unutma ki “bu babda”

güzelsin

güzelsin

güzelsin

güzel ki ellerin nesim duası değmiş
değişmiş titrek ve kekre tadı
hırçın hoyrat ve fakat mavi damarların gizli
sana özge çın çın zaman içinde
sevda tamburlarına şarablar sunan

-bu babda-

elsin

elsin

elsin

grev günlerinde kirlı vatikan kirpikleri
ve boğazımda grev kıranların ilmikleri

sis ve selva

hukuksuz bir ÷lke

kendimi arada bir suçlasam da
herkesin kendini sevdiği kesin
cinnetle cennet arası kendini yargılamak
senin sevgin
ki sen hukuksuz bir ÷lkesin

bir zaman idi şiirlerden

yangından yana düştü
tılsım içre ağladı
dudağında
bağladı deste deste ağıtlarını

yazım dedim omuz verdim surlarına
sırlarına susan
evrenin değişen odağında
durgun dirimleri yoksuyan
ki dereler yatağında örülürken
inlemeye susayan
ipleri kesilmiş şahin otağında
divanlar gülüyordu
ağlamakta yansıyan

sabrı sadrında yarım
yarım kaldı uykularım
ve sır gözleri oyulmuş kelimeler
ancak sizi ben uyarırım

incir bakiresi salınışında
beni tattınız parmaklarımdan
tutulmaz hazzın türevinde
varlığıma el uzattınız
kederden canlı neşeden özge
sarsıldığımız kaderin
ankebut ırmaklarında

sis ve selva

-gördüğün yüz yılların donduğu umut haritası-
çözer gecelerini bunca mahkum sendeleri
yemyeşil başaklar tutmuş aşk dönencelerinde donmuş
maşuk sedyeleri
pınar coşkusu avuçlarıma
afacan dileklerini
suçlarında kapatıp
yaşama sevinciyle

yine bir gün yine bir gün yine bir gün
ölgün günün ardında kalan anılar
bu an buhurdan bu an
susan ve susturan bu an
elleri süngülü jandarmalar gibi
ellerimde can buldular
beni vurdular
karta ömür bastık bir kez
astık gözlerimizi atkılarının özüne
nakış sakladık

çözgölere özgü ince ve uzun
oysa sonumuzun
iki ucu daha var

bağlıyız

insanız

pamuğun direz bağlarına

be adam

gece vardiyalarına

kaç düş gömülür

ki iktisat

iktisat dediğimiz karanlıklarda

ömür sürünür

yağlanmış tren rayları gibi uzayıp giden

yatay

ezik

kara erikler gibi

anlamsız bir ömür görünür

sıcak etimiz derimize çıkın yaptık

gurbeti yakın yaptık

düştük kapanan kitaplara

sis ve selva

kara

türkülerinde mayalanan

dilber göbeği kürt rengi ve açık perde coşkusuyla

kabuk tutmayan uygar bir yaranın üstüne coğrafya

çizmek

çözmek sayılır

buca çarkıfelek iğlerinde kıvranan derde

tek çare üzülmek sanılır

ırmak duygusuyla varmak

saçlarında kamçılar örmek istiyorum

gurbeti ırmak için aramızdan

yeni yorumlar içinde bekle beni

bu sabah

gün yerine

sağlığınıza

sağlığımıza

sağlıklarına

doktorlar gelir

mühendisler gelir

pisler gider

altı kapıya gele çeken tavlabazın

içinden nice hapisler gider

nergisler açar içimde benim

bak
giderayak
oto tamponları sığığındaki
namus ataklarına
kauçuk gerilimine dönük
ermiş yağ içinde
yengeç eğimli yanık yağ karası
ve üstelik yataklarında ısırğan çiçekleri

bakire gözü değıdi
boyun eğdi
bir zaman idi
 şiiirlerden bir zaman
başkaldıran
 hay
 kır
 ma
 seldi beni aşan
şu garip halımda kapıma düşen
düştü şehrin damlarına
düş ağacından
kızıl şalgam ufkuyla akşam düştü
adam düştü
gam yorgunu
mask oyunlarında
chakovsky kolerası
ve kasketi kirli babam
anam aklıma düştü

sis ve selva

gecekondular gibi soyut
boyuttan yoksun yontular gibi
misvak değmemiş dişlerinizde
günlüğünü ezdirmeden
biri var yaşayan

benim gibi sözlerim

göz çukurlarında
ispartula çekimlik alçı aklığında
ezan adım adım ezan
gez göz arpacık boyu
alçaklığında donan
bir komprimelik alkış geldi
veba serçelerinden başka
kötürüm kanına düşen
dilenci malı canımız

sizden olmayan ozanın sizleyin tanımı

I

parfüm kokusuyla en kötü yerinizden
övülmüş olsam sarılmış olsam
anlamadığınız sözlerim için
sözlerimden yakalسام
ne anlarsınız geçmek bilmeyen sancılarım
suçlarınızı aklasam

kırk yumurta düğümlenir
örümcek ağlarına
göç yönünde
dine
döne
dine
döne
peygamber sıcağı sinmiş rüzgâr
medine bestesine
notalar beni

sis ve selva

“trioa” değil anlatım
paskal üçgenlerini biçen
verevine güvercin ayakları için
yönler değiştiren

ben kible rüzgârı
yağmurlarla yere inen
yağmurla gök oranında sizden
kendine baktıkça kirlenen
uzaklıklar içindeyim

II

fasl-1 şarap ozanlarıyla
kafataslarında
cingöz kelimeler sunulur
şiiir sanılır

alp er tunga basar çadır duyguları
ölüm kayguları basar sorulan kelimelerden
yiğit kollar sarkar
ıssızlık sarar
savrulan kelimelerden

elif çekti göndere bencileyin ozan
gülen aydan
gün karnından anıtlar dikti

nice alıcı ya da bahçıvan
düşleri midelerine işli bunca ozan
geçti dünyadan
bir bir biterek
bitirerek günleri

sis ve selva

batı çıktı ozandan
latifundia'nın senatosunda
çayır gibi sulandı
kapandı kapitole
ağıl kokularına daldı
çağlamaz oldu çağlar
çağlayanlara sindi şiir
ozanlar usanıldı
ozanlık bu sanıldı

“yine bir elif çekti” ruhum
isyan yönünde
“hasibu enfisekum...” doldurdum
durdum şiir önünde

bakarken

sende geldi kent güneşi
bir ucunda kanayan
yalan
yırtık yanından
ve çağın
ve çağını tutan putun ardından

kentin küfrü kadar kocaman dağın odağında
gece kondum
içimde karşı güneş şıvgadır
uzak bölgelere dek
güneşi aşan
kamaşmayan gözlere
ulaşan elim
elim kavgadır

sis ve selva

o yağmurda sen vardın yanımda kanlıca'da

hayalini rüzgârlar getiriyor
boğazın renklerine
ilmek ilmek örgüleşiyorsun
kanlıca'nın koca çınarında
balıkçı tekneleriyle
bir bulut gibi ağırıyorsun
yağyorsun çisil çisil
kentin neon lambaları arasından
avuçlarıma
eski çınarların kuş dallarına

üzülen gül üzümüleri

ançuez cıvıntısı bu toprak
gül üzümüleri kesildi diye
döküldü bağ çözüldü toprak
canan yüzü asıldı diye

sis ve selva

alıklafmanın bestesi

ykler yakılmış ardından
Çağdaş bir görkem için
uykusuz muştı çeken aya

yat uyu yat yavrum
yat yarım yat geceler uzun
olmazında olurun
yat yarım yat geceler uzun

yangın içinde kalanların
adı çıkılmış
horlanmak için geceler de

uyu uyu yat yavrum
uykuya çıktı yolun
yorumdan yoksun rüyalarda

nafaka uğruna

bir merkezkaç kuvveti hep seni döndürüyor
hayat denen kıvrık kartonu aç kalma geri
nasıl olsa önden açıldıkça geriden dürülüyor
yok başlama noktası belirsiz bilim yeri

sis ve selva

tambura gerdim saçlarını

tel tel saçlarını tambura geriverdim
içimden bir besteye dost olur diye
yeniden tutsun diye ellerimi geri verdim
yol yorgunu hastaya dost olur diye

yalnızlık çağları

o kadar yalnızım o kadar serseri
çözülüp boşanıyorum odalar boyu gölgeme
evrenin akla geniş aşka dar yeri
sayılar sığmıyor aşka esir gövdeme

o kadar yalnızım o kadar
o kadar yoruldu ki odalar
o kadar gitmeler gelmelerden
gölgem oldu duvarlar

sis ve selva

ayaydını bir gece

hangi umut ayları aydınlatır
gelecek yılların gelen kahrını
hangi çoban yıldızlarıdır yakan
deli gönlün ozansı bağlarını
ayaydını bir gecede
bağırma saldıran yılan ısıkları

kara fatma

sevgisinden
simavdı başkaldıran
bir izdi gediz
menderesti çizilen
alnında kara fatmanın
meclislerde

can ölür canan ölür “bir eyyam olur”
şiiirler ölmez
firkat ölse de şirinler ölmez
hem şiiir hem şirin
“vasfedilen bu şehir içredir”
bu kara fatma
bu kara baht ölmez

ilkbahar gelmiş eteklerine
eksik eteklik etmiş
yenik düşmüş üç feniklik
alman kapılarında
üstelik
öz türküsüyle türkiyesinde
yirmibeş kuruşa esir düşmüş gölgesi

sis ve selva

deklanşörün gördüğü

-ziya'ya-

ince uzun menekşe rengiyle paylaşılmış
aşılmamış dağların gül kokularında
inleyen Erzurum dağlarını dinledim
daldı gözlerim efe oyunlarının fırlak kaslarına
kasnaklarına naralar oturmuş çingen rakkaslarına

açıldı zeybekler kınlar sıyrıldı
kapandı gözkapaklarım
çiçek dağının civelek dansına

kar yağdı boran bastı
zeval indi yollara
ve güneş dondu
kara gözlerin serin yolcularında

ayazdı inen beyaz bir gelin gibi
zeval içinde
gözlerimde ısınan yavruların
halleri anlatılmaz bir hal içinde

hayal ki kar karda kalmış yolcular
çığların ipini kesen çığlıklar

sesten umut yok
ses ki boradan
bora ki kardan
ama umut aplikleridir
umulan yaratandan

kan tutmuş benek benek elleri
koltuk altlarına dolmuş
mor ölüm sinekleri
dirsekleri kollarından kesilmiş
duran karda korkuları gerilmiş
ayak ilgisiz donan kunduradan
dudaklara oturan tunduradan

ovasıZ

semasız

dağsız

ve dağdağsız

donan hayattan

elveda ey kefeni çok gören kar
elveda ey üşümeYi hayat sanan
ve yalnız hayata aldanan ellerim
düşlerim
düşlerimde ısınan düşüncelerim
elveda kar
elveda

sis ve selva

hayat ve kar yarışı
ölmek korku değilse
tanrıya varmak yarışı
kar yalvarışı için de beyaz ölmek için

elveda ey gelinleri sızlatan gelim
gözlerimi sızlatan gerilim
elvedon ağaçlarına karşı sema süsledin
lakin unutuluyoruz senden sonra senin
bize bakan ılık buseni

kar üstüne düştü kader
bahar özlenmez ölmek için
insan bu kadar

kara düşen elleri toplasam
kitlenen dişlerine
deklanşoru dondursam
kara kader gidişlerine

deniz mizanlarını sardı mizanlar
ağır felek çıkınları açıldı deniz dualarına
kapanan gökler indi indirdi denizleri
beyaz yolcu sofralarına

rumelikavağı

kanlıca'nın koca çınarlarında
lodoslar eğleşir lodoslar
mavi yeşil renk cümbüşü
kucak kucağa dostlar
zaman tarih ve ben

esen meltemle eriyen rumelikavağı
boğazı saçlarından asıyor nar ağaçları
nar ağaçları kumral kara gözlü kızları
mum erir tel tel dökülür telli baba
zaman tarih ve ben

sis ve selva

anadolu yolları

yol kovalar geceler
iki far olur gece
bir can pazarı kurulur
bir çift çığlık duyulur göz göze
nice canlar vurulur
analar katılır kuzularına
destanlar yakılır anılarına

bu kara yollar kapkara yollar
acılarla yıkanır
dozulmaz acılarına

dingil inlemeler içinde saplanırken toprağa
ne görülür ne duyulur acılar
konan kelebek zamanında
görülenler unutulur umutlar avutulur
sonu gelmez olsa da acıların

bu kara yollar kapkara yollar
acılarla yıkanır
dozulmaz acılara
bir çizgidir çekilir
kamyondan kağnılara

kozan dağı

çukurova biter

doğanın doymaz sislerine

çocuklar büyür

gölgeli çakal seslerine

çakallar ulur çocuklar büyür sesler dinmez

dinse de ruhum kozandağından inmez

inilmez be yavrum inilmez

işte gül mevsimi gelmiş

karayılan dansediyor

zenci derilerinde

yeni zamandan bahsediyor

inilmez be yavrum inilmez

kat kat kırmızı açmış kozan gülleri

kozan gülleri gibi yaralarımız

dostu dağ gibi bildik

dağ gibi yankılandı naralarımız

inilmez be yavrum inilmez kozan dağından inilmez

sis ve selva

kalem

ne yazarsın a kalem
elalem seni dile dolamış
senin ağıtlarında sanmış dert senin
kendi hikayesini gören olmamış

kutsal göç

sis ve selva

çakıl göçleri

ben tahkiye edilmiş mahkum
anlatılmasız
özge bir san
zakkum çiçeklerine kayyum

ben türkiye'nin ırmaklarından akmayan
akamayan bir kan
vurulan atların tablosu
su tutkusu yanan
çakıl göçlerinde
okyanusların tutuklusu

ben belki de harranıyım
kurbanıyım ismailin nemrut eteklerinde
ben kulum kum gibi mecnun
baldıran peteklerinde
ben

çakıl göçleri

açan gül

halülürrahman

beni yalnız bırakmayan

dam saçakları

bülbül

ve zaman

sis ve selva

dilsiz ufuklar

ahşap duvarları saran akşam
sesinde sükutu aksıran akşam
ay sahillerinde seni beklemekten
ruhuma yıldızları astıran akşam

düz kırdı dalgalar salınan ay izlerinde
yakamozlar sarsıldı denizin dizlerinde
sarıldı ruh deltası deli gizleriyle
kofana kederlerin sızan denizlerinde

geldi sorular soran öfkeli zaman
öfkelerini sızlatan zaman
bekletmez gelir dilsiz ufuklarıma
beni yalnızlatan zaman

kan doldurdu içini göz kapaklarımmın
zaman arıyorum senin olmayan zamanlardan

can okyanusu

ölümüm olacak
kaş ki kurşun sürer namluya
kol ki duruşu hançer
ya da kaşkol ki bir kış günü
soğuk ölümü seçer

o bir askerse bahçelere mevzilenmiş
benim kanım bahar
tanklar kıyarsa kan koridorlarına
aha kanım
inandığım

sis ve selva

can konusu tecim olmaz
can okyanusu bulanmaz
istese te bulunmaz
yunusun okyanusu

can erikleri güneşi ısıtırken
üveyik öyküleri söyler periler
olanları söyler güneşi ısıtırken
gerilirken deriler

tel araba sürerken acar
ev süslerken çocuklar
can kuşu ötüverse
bitiverse bu iş
susar mı oyuncaklar

can okyanusunda susmalı
canan yanında gibi
uykular yudumlarken düşlerini
inanın yanında gibi

sabır

asil ve kutsal devleri görmek diyorlar
geçmiş anıların ünlemesine
ve gecikmiş asırların
an gibi gürlenmesine

sen sabrı bilirsin
senin adıdır sabır
kahır dolu yılları gül bahçeleri kılan
senin sabrındır

mutlu olmak değil geçmişi anmak
bilirsin geleceği unutmak isteği
umutlarla dolu geçmişe yanmak
biraz olsun gönlü avutmak isteği

sis ve selva

çağrımız var

ey ruhum
kutupları tutup buz anıtlarında
sıcak adını söyle

çağrımızı rüzgâr yükle de dağıt
ağıtları dinmiş bir umran için
muradını söyle

çağrımız var çağrımızı taşısın bedenler
bedenlere paralel ince beller de
sarıp kanını söyle

bir musa değildir firavundan gizlediğin
izlediğin buseleri görmeliyiz
lutfet adını söyle

sevmek zamanı geldi

korkuyorum

korkuyor

korku

kor

bu kor benliğimi yakıyor

sis ve selva

kutsal göç

efsaneler sundu füsün içre geceler
al topuklu kızlar büyüdü
usulca bir incir yaprağında
hicret göründü

(ay/ruhuna saray olmuş yıldızların ortasında
ilerlemeye başladı ancak/insanın taşıyacağı bir yükü
kıskanmasından dolayı yaralıydı yine de bulmanın
aydınlığında dolanıp durur/ne var ki yola yaban ola
kesintisiz bir hicretin nesnel görünümünde
“işaret parmağının” açtığı yaranın yeminini
düşünmek mutluluğu yok mu
odur bizi yoran aydınlık
ve yanan ay)

altınçağ sahneleri bürüdü
rüzgâr güncesi geceler
yıldız böceklerinin sengin bestelerinde
akıp indi sema yükü inciler
al topuklu kızlar yürüdü

cennet yüküdür anaların gözlerinde asılan
susulan sevda sabrıdır
enstant ağıt görmesin diye
her bahar bir gül kahrıdır

kangurular keselerinde gider
enselerinde anne dişi duyar kedi yavruları
tüylü diliyle yalar ay
doğuştan koşan tayları
ve ya demeye kalmadan
yollar tutar duyguları

çakal seslerini besteleyen
bakır ırmaklar koşar
rengini çiniler çalmış uryan denizleri
o çığlıkla çılgin dalgalar okşar
uyuyan denizleri

sebil seslerinde
kekre kadehler kırılır altın dudaklarında
açılır benizleri

sis ve selva

korku peşinde yürür ay
şöhret burkulan gölgedir

korkak

budala

yatay

yine de
bizdendir hüznün
yüreğimize asılmış üzüm salkımı gibi
gördüğün yalnızca yüzüm
lakin bütünlüğün asılmış
taşınmış uzay gibi

ay devreder mutantan tenlerini
rüyalarını rüzgârlar görür
deniz kızlarının sevda yakılarını
tutam tutam götürür gözlerinde
yosunlu izlerinde nice zaman getirir
kiblesiz bir secdenin suçlarında
nice gizler eritir
yankılar açar bu gizli dehlizleri
dilde söz onun diye

dinlediler deprem seslerini kristal kürelerde
korkarak
azan ak dalgalardan
gençlik damarları topladılar
zıpınladılar yunusların gözlerini
kılcal damarlarda karıncalar yürüdü sonra
sonrasıyla ufukları sardılar

“hey deniz kızları denizin gel giti durdu
soframıza buyurun
yeni ve sıcak selvalar geldi
nazı bırakıp niyaza durun
kolları uzun semalar geldi
sevdamıza buyurun”

kaderden camdı kadehten dönen
akşam öfkesi
yansıyan kırışıkları sayan
ölüm üstü ülkesinde uyanan
yeni kan
yepyeni bir kan
piri mugan
dilindeki candan okudu
fosfor giysilere ermek için
elindeki candan okudu

yine kumlar sağır
duymamışlar bağırlarında kumruların sevdasını
ya da tecahül-ü ariftir siren sesleri
dönmeyen ayak seslerinde

ara sıra duyarız hangi çağın içindeyiz
rüzgâr da ara sıra söyler bunu
ama kimse söylemez zamanı bulduğunu

sis ve selva

bir elinde bir gözüm bir gözüm diğesinde
israfil surlarına rüzgâr iletir
sebil dekorlarında söyletir
uzakların sifenksini
ufukların fireskini gezdirir çipili duygularım
iskender aynasında
mumyalı benizleri
uyarır uykularım

muştunla hemhal olmaktan lalim
halim özgedir
methalinde evrenin
hangi altın ağ ilmeklerine tutunsun elim
kofana yıldızların koful yalazlarını
hangi dilim unutsun
ki sarsın kanımda mafsalları

dön dur kızıl aşkların kampanası kalbim
dön dur kıyamet göreceksin
göreceksin aşk yeni yokluğu eski
lakin yokluğu eskitecek diye
dön dur kızıl aşkların kampanası kalbim

dinozorlar geçiyor ağır
ağır
bağırma
tıkız arzularıyla
hummalı zorlar geçiyor
bir sus işaretiyle geçen oğuzlar gibi
basa basa kanımın zulasına
dinozorlar geçiyor

cengiz hançerlerini yoksayan bir hançereydi
gözlerimi verevine kanayan
karayılan aşklarını zehirleyip bir çırpıda
sevgiliydi gömleğimle oynayan
-ki rüzgâr esmiyordu
durgundu duygularım-
yelken açmamdır ki karanlıklara
şükür yüreğim damlıyor tıpır tıpır
tıpır tıpır yürüyorum aşka ve çileye
ile'den ve'den kendime

rüzgâr dolu yönüm
yüreğim yelken
yakam üç düğme açık
ha bire unutuyorum yönleri
maraton fonlarına yaslanıp
denizi tutuyorum

elim candır
bırakır tuttuğunu bir dem gelir
bir dem gelir çayır çayır
yakar unuttuğunu

öncesizlik sonrasızlık
ıssızlık içim
kararsızlık içinde yırtılan deniz
okyanusa ıslık tuttu
iri bir güneşe yaslanan adımız
mercan sofalarını unuttu

sis ve selva

bereket ki yağar üstümüze
üstümüze kar gibi el yağar
eller unutalı çok oldu lakin
o iri güneş tuttu bizi

kara kıl bacaklarıyla keçiler yürür
keçi ayaklarını susturmak zor
daha zoru atlarımızı durdurmak
onlar ve iri güneşler
vel leyli ven nehar
eylem le var
varlar

bu kez dudağınla konuşuyorum ey deniz
ey zülf-i semensaların ıslak dudağı
ey gülhatmilerle ölü dudakları gusleden
kuşkonmaz dalların kuşkusu
ey çöllere şarabnel gibi inen
akbabaların gözlerinde dinlenen kaktüsleri
şaşkın irem bağlarında yolan
ve ruhunu adenin

ey mehtap süngeri
ışık yollarının mesihası
meryemin koynunu dolduran ılık sancı
ve ey çelebi yeleklerinin merhabası
bu kez dudağınla susuyorum
ipek böceği kumar gibi
ya da bir hisar gibi yaslanıp ufuklara

ne bilgindir ne gezgindir
bağrında güneş gezdirir
rivayettir ancak üstüne laf
gerisi gözlerindir

ancak züleyha bilir ki mushafı vardır
yine de bu zorda dilin israfı vardır

deniz saçlarında dalgalanır
güneş göğsünde batar yalaz
dişlerin ısırır denizin nemli tenini
yalnız yılanlar arar biraz
biraz ağaçlar büyür meltemini
sonra kirazlar dudağımı

Yusuf'a taraf oldu gönlüm
gördüm yar geldi mutasavvıf kunduralarıyla
tenini toprağa gömdüğü
dört yanım tümörlerle tutuldu
yar tuttu yine de
ince parmaklarını meçimsi çekip
unuttuğun ruhumu

kan ağacımdan yapışkan topladı
kanımı bağladı ruhuna
ateş yaktı afrikadan büyük
hey-hey tam-tam ve horadan sonra

sis ve selva

ruhum bir bebekti mışıl mışıl
ruhum beklemekti ışıl ışıl

kuşlar uğsa yürüse kediler titriyor ruhum
korkum rüzgâr içinde yar gelecek
beklenen ruhun kollarını gelecek
gerecek ruhsal bir çarmıh arıyorum

Yusuf'a taraf olunca gönlüm
herkes gibi her kez ben de gördüm gördüğünü
yağmurun harp olduğunu
ellerimi uzatınca tellerine
gökyüzünün kaybolduğunu gördüm
gördüm kimsenin görmediğı bir zamanda
bir kurşunun ışlığında kendimi
tenimi mor mor teslim ettiğim masivaya
gördüm yine de eremedim
kleopatra sandaletlerini eriten zamanda
küfür görmemiş deniz kızlarının nurdan sofralarına

neden gözlerim mavi neden
neden gömleğimi rüzgâr şişirir durur
hangi yöne ne zaman açılrsa yelken
neden içimi bir mavi hasret doldurur

adı yok bir kuş serene konmuş
koltuğunda birkaç ekmek bir çocuk tam dönüyor
sokağı
rüzgâr dönmüş güneş donmuş kararmıyor gece
uykular yataklardan koğulmuş

sülüne benzeyen boğaz
ceylanda olacak gerdan
beyaz giysili doktor neşterlerine gebe
gergedan gibi garip ve uzak
senin yokluğunda kuruldu tuzak
dilim dilim satılmak için

gözleri beklemekten mavi
havai gülüşleri beklemekten
geldim ince bir küçük gövdemle sularınıza
size sığındım yine sendelemekten

kollarımdan tutsa da dalgalarınız
nazınız dinmedikçe gelemem
söyledim kaç kez ben kara sevdalıyım
karada olmalıyım

sis ve selva

anlarsınız siz de bir gün kara sevdanın ne olduğunu
söz ki size karşılayacağım
sahiller boyu kurduğum evlerde
aşkınlımla boğulacağım

muvalalının atları coşar eşinir
ardında iki tekerlekli savaş arabaları
eflatun güneşin içinde aynı atlar keşişir
atlar aynı koşar oysa muvalalı ve akrabaları
değişir ve ölür
gömülür ve değişir

onurdan kuşkular da geçiyor
billur bardakta istanbulu kırıp
geçmeyen kuşkulardan yine kuşlar geçiyor
tüm santrallerini yıkıp istanbulun
kuşlar
 kuşkular
 şuur okyanuslarını aşan susuşlar geçiyor

sis ve selva

ölüm ihbarlarını kovan meltemli ruhun
zamanı ve zamanı tutan zanları
o kitapta yıkadı

karton saygılarından uzak
o kitap yıkadı
zamanı tutan piston
ellerimce ayıkladı beni
fırtınalı yılki sağrılarına
ben gibi şekva sapladı
ve
ayıkladı semayı sisten

görmemiştir hiçbir yürek
hiçbir gutenberg dizmemiştir
sözlük dışı kelamın kurşunu ezdiğini
ve beni çıldırtan güzelin zulümle gezdiğin
hiçbir odak sezmemiştir
hiçbir dudak çözmemiştir

fosfor derilerini hapşırırlar habire
iğneden ipliğe ikinci devranına
voyvoda kinlerini vururlar
lakin ben saklambaç oynarım
döner başım
ey gözüm
 ey arkadaşım
 ey dualı deniz kızları
sırlı sıklamım ağaçlardan çiçeklerden çitlerden
ellerimi kaptığınız
yalnız bıraktığınız evciklerden
çekip çıkarın
suçlandığım geçitlerden çekip saçlarınızı
güneşin bana dair söylediğini ben de bileyim
dekadan sancılarını sadaka diye sana karşı suçunu
göz bebeklerinde dindireyim
yağmur duası diye gökleri indireyim

sis ve selva

her suçun bir aslı var
benim suçum bendedir
ikrar ettikçe keremim
intikamın yinelenir

zaman bitti kestane fişeklerinde sürüyüp ufukları
deniz kızları yelken uykularına daldılar
ay anaforu üstümüzde dönüp duran haritada
kaç üzeyir uyukladılar
alıp beni rüyalarına

bizi kıskanmaktan uyuyan okyanuslar
rüyalandıkça dalgalandılar
uyandık uyuyan rüyalar gibi
sıcacık evlerin ilyas dualarında
gözlerimiz penguenlerle oynadı
bu yüzden sevaplarımız yarım
penguenler gibi kara ve beyaz
sevimli ve uçarı

ilyaslı elleri naz ve niyaz

yeni zaman uçmakla başladı
bizim kaderimiz yere basmak
yine de basamak basamak içim
asansör dilencisi

icmal bir hayal ki kardan adam
kaldırılmaz bir vebal
helali kaldırmak için
ince terbiyeden geçmek
benden ve bedenden toprağı kaldırmak gerek

al canım senin olsun dilersen çağır
dilersen yıldız ağıtlarından gönder
uzay vuslatında beraber olalım dilersen
miraç hasretlerini dindirelim
dirilelim sevgilim sevgilim dirilelim
mezarların yoksunu ufuksuz bir diyarda

sis ve selva

yenik mesnevi

sönme ey süsen-i aşk buse yakın olsa da
yâr işidir yakınlık nice cevri olsa da

ne desem ki eline düştüm mal oldu varım
zira odur leclac aldı hüküm kararım

gerçi gözleri koydu küfre kanımı
sanmam durulsun gözünde imânımı

şahımız oldun biz ki piyadeyiz
adını söyleriz daim zira mülk-i avareyiz

yüzünde divan eyledim rüzgârı çekip kından
bir hal oldu bana bir hal ki sana olan yakından

bir ölüm görmeydi bu sanki gökyüzü dondu
bir incir kuşu kurtulup candan dalına konu

ve... ağladı bülbül söğüt dalında
gördü can kuşu kendi halında

illa canlarını derilerine fincan edenler
ve... illa sencileyin kasd-ı can edenler

gibi örnek alıp deli gecelerde yıldız beneklerini
deva bildi devasız uzlet derneklerini

kim ki

kim idris değildir cennete girip çıksın
kim altın direklerinden tutup bırakmış
ve kim doymuş ki acıksın
can yelekleri bugün içindir

sis ve selva

arı kuşu

sıcak yürek bu yan
yazan bu yazılardan
seni anlayan olacakmış
hangi zaman içindesin
arı kuşu
kara düşünceler barış bilmez
savaşır kendi düşüyle
kırılan ışınlar yücelir üstümüze
ak düşler iletir kanatların
arı kuşu
“yalnız seni görür” yıllar
kayan yıldızlar gibisin
çıplak ayaklarınla alımın
şiir biletir belleklere
arı kuşu
kumrular gönenir kanatlarında
yağmur yüklü gözlerin
bir ulusu diriltir
yok oluşun saçaklarında

piyade gazeli

nedir kıl nedir akıl ki görecek olsam yaralanırım
beni asan simsiyah saçları

safadır ki sonsuz uzaklık içinde merv-ü safa
anda kaç kez gidilir gelinir elin sayısı hacları

gözün görmeye görsün granit yükü yürekleri
cadı kesilir yok eder ilaçları

kaç imân gördüm kumru gözünde kıpkızıl saydam
senin sırrınadır ihtiyaçları

bir mektup bir telgraf bir telefondur edesin
derdinle kurtarasın muhtaçları

yüzün artmaz azalmaz neden çekersin cemalullahı
görmez misin kapında işlenen suçları

sis ve selva

sende susan güzellik bende onmaz açlıktır
doymaz mısın cana düşmüş aları

az dedin öz dedin saz- söz eyledin
mat ettin leclaaları

şaha ne ki piyadeler şehit olmuş
piyadelerin budur mizaçları

göz altına aldın haramları da kurtardın bizi
hatta cehennemde kızgın sacları

suçlarına ermek için kim varsa hekim bildi seni
lakin sehpalara saldın hallaları

sen susanda susarız lafta hilaf vardır diye
sana zge miraları

seramony

bale kıvançları kuşansaydın
kırmızı kaysı koylarında benek benek
ve hayatı denemek için

günah sargısı kara asfaltları derseydin
sesi kısık bakır mum kasıklarında
rüzgâr kesiti alan gözlerinle
nur donu kışlasaydın
kanaryalarla yüklü yüreğimi ışımak için

gelişigüzel gözlerin vardı deniz dikenlerini delen
süslenen dalgaların mavi dallarını kırdı bu
pastırma yazı türküleri söylenen erciyes espasında
aynaları içmek için
bu rüküş
bu hiçlik çağları
bu nadasıl gövde
bu kaysı ağacı bu kızıl benekli gölge
bu kımıltılı karınca
bu ansız yakalayan rüzgâr
yakana iliştiirdi başkalaşım ısıklarını
ısırdı ağustos böceği çengilerinde

sis ve selva

şiiir şarabı sabır kadehlerini aştı
deniz taştı
kaşların kalktı
ekmek cennetlerine ulaştı parmakların
yapaylıkları sildi semadan
ay ondördüne ulaşmak için

nur anıtı küçük dilin bilmezdi ben'i
gamzende donan çağlar açılmadan
dinlenmiş tarlalar gibi sakindi şiiir
bir bunu bilir ıssızlık devası diye
ve Yusuf gibi aynalar içine düştüğün an
“ey ruhum Züleyha'yı neden dinledin”
kenan illeri türkülerinde

gelgit ayaklarıma yosunlar bıraktı
ben çağların mahkumuyum onu da bıraktı
şimdi yer
şimdi gök
şimdi güneş
şimdi ay
ellerinde aynalar aynalarda ben
sen kisradan büyük küçükdilini yuttun
babil bahçelerinde beni unutmak için

mesneviçe

I

günü cana yakın tuttum gülüne akın tuttum
benim-çün tek umuttun sanma sakın unuttum

östaki kıvrımlarına söyledim usulcacık
-deli olduğumu- usluca ve sıcacık

aradan dağlar geçti sanki inleyen kağnılar geçti
açan gülde başak tutan gönülde aynı yankılar geçti

seni bir saba ile tatmak varken
ve seninle zamanı uzatmak varken

diken olsun müjganın yağmalansın müjdeğahın
o pejmürde dünyanın dilini tutsun ah'ın

çemberinde gül var gülünde bir gönül var
gönül ola ben olam gelip giden her bahar

fuzuli anmazdı seni anarsa mutlak
ya küserdi ömrüne ya olurdu helak

can girsin canan ile halvete cevretsin felek
ateş-i süzan-ı döksün sineme devretsin felek

yalanı ko yabancı ko ozanı anlat ki budur
ozan yanan bir sudur

sis ve selva

ağlasın kumsalda garip kalmış gezezenler
ağlasın mağrur tavuslar gibi ayaksız gezezenler

ağlamaktan kamayız ağlanan insan olsun
bre glmeyiz ama gleni insan olsun

mevlana'ca bilmedik şeyh-i galib demedik
bir ayrı dil ayrı bir ulus diye açık söyledik

II

adımı adın bildim adını bildim adım
ve mafsallarında ruhunu adımladım

unuttum gözlerimi hangi hengâmda kaldı
anla ki ruhun mihengi gamda kaldı

ser benim seren benim serge ben
sergelerde gerilen sergerde ben

sis ve selva

III

gözlerim altına düştüm gözaltına aldın beni
karayılan düğümlerinde kendine saldın beni

gam platoları sardı da sığmadım dağlara
ağıtlarım yol oldu sığmadım ağıtlara

zom olup sesinden ürpermez nefesinden
sarkar karın karları korkuya sinmesinden

ben idim bendim bendim kendim
ve kendime yenildim

IV

giysi korkularından arınyorum gün günü
düşlüyorum bir pınar gibi çırılçıplak öldüğümü

kuşkular gidiyor birer birer eskiyen uykularla
kuşkusuz haller geliyor korkularla

şair yol arar yine şiir misali
şair budur gamda bulur visali

sis ve selva

dervis odası

duydu duvarlar dört boyutlu iman ertesini
duvarların ötesinde çağlayan derviş menkıbesinin
derdedil bestesini

dayandı derviş

varmak için iline
dayandı küçük diline

dayandı derviş

içinde yürüyen
güneş dışında
dayandı derviş dışına
ak dışından ak düşen saçlarına
düşler görüp dayandı

dayandı derviş

“dergah” “dergah”
“ah” dedi “dergah”

dinler beni duyan

beni duyan cinler
sırtıma sarmışlar duvarları
canhıraş dinlenirler

okyanusları amip yaralarından emip
namus misali palet bayramında dondular
tablo kavramlarında verniklerine yenik düşüp
kırılan dallara kondular

dayandı derviş

dayandı küçük diline
varmak için iline

uyandı derviş

uyandı duvarda yürüyen güneşe
içinde aydınlandı trajik neşe

umut ebedi diye tutuştu durdu
sonsuzaya dayadı damarlarını sonra
sonrası susuştu

sis ve selva

Çelebi savaşı

ay dolandır yıldız nefeslerini
kekre gagalarında yakalar güvercinleri
mermer kanallarını kara çarpan
perişan nefislerini

süt sarkan aslan yeleleri çarpar
tül yağar yağız koşularda
varlık çarpar yokluğun çeperlerine
kitap konuşulur
o kitap siperlerinde
güneş batmaz akşamlar olur

bir dağ rozetiydi ceylan gözlerinde soyutlanmış
habire yürüyen habire höykürük eylem
zamanı boyutlanmış saçlarından sıcak dudaklarına
parmaklarından göz gecelerine
kendini umutlanmış
isra hecelerine

o gece açmış en karanlık bahçelerini
yeleklerinde iskeleti eksik çelebilerin
nur bohçalarını
damarlarında çınar çıkaran bahçıvanların
çıbanlarında ahları nar olan çobanları
ellerinde benek açarken tarih
göğsünde cennet emziren yabancıları
yakın kılan kıyamın
ninnisinde titreyen ummanları

yıldırım
vagner
ve
gölgesi sema kokan bir kadın
gölgede susan güneşin tadı
o ülkede güzel
kelebek kanadında giden zamana
o güzel ülkede
bir elinde evlat acıları
bir elinde doğum sancıları
ben avuçlarında sevda saçları
bütün sarnıçları göz diye içime gömdüm

sis ve selva

kuşlar

görmedin mi

görmedin mi

görmedin mi

KUŞLARI

bir gaga

iki pençe

bir çift kanatlarıyla

SAVAŞANLARI

yağmur yerine bir kızgın çamur

gök yerine kanat sesleri

ve ardında kendine dönmeyen küfrün

susan inat sesleri

görmedin mi

görmedin mi

görmedin mi

KUŞLARI

sesten kaçtılar kulaklarını meyve gibi koparıp

sesten kaçtılar tunç baltalarını bileklerine vurup

sesten kaçtılar sese tutunup

ve

KUŞLAR İNDİ

teksir taklidi küfrün gözlerine

KONUŞLAR İNDİ

nisanda yıkanmış yeni sözlere

görmedin mi

görmedin mi

görmedin mi

KUŞLARI

sis ve selva

selva zencileri

süredir süt süremi selen elleri
sevda seren selsebil selen elleri
selva zencileriyle uzandığım şiir geceleri
gelen selen gelen selen gelen sen
ve elleri selenin selen elleri

süredir süt süremi sinemi deler
asûde gözlerime siner gölgeler
gölgeler ki porselen porselen selen
gölgen selen gölgen selen gölgen sen
ve gölgesi selenin selen gölgesi

süredir süt süremi sinende ölen
güldür selen güldür günü bölen
bu küçük semaya eliyle iskeletiyle gelen
gelen selen gelen selen gelen sen
ve bende servilenen selva zencilerinden

süredir süt süremi gelen sel gibi
bu seller saçlarındır bûseler tel tel gibi
sen ki benim sılımsın garip bir otel gibi
o tel selen o tel selen o tel sen
o telleri kır da gel kırdaki gel selen

süredir süt süremi sevda seferi

git zaman git seleni getir beraberinde
çiseleni çiseleni yağın yağmurun haberinde
sürem gibi örselenen telgraf tellerinde
ölen selen ölen selen ölen ben
ve bendeki selenin selen ötesi

sis ve selva

can borcu

zeytin ağaçlarının gölgesidir
azrailin yürüyüşü
gördün mü

öyle işve dolu ki limon
azrailin gülüşü
gördün mü

gülüşündür nur damlası gölgeye
azrailin gelişi
bir ömür ikiye
gördün mü

ağaçlar her bahar zümrüt yüzükler kuşanır
sular çağlar gök mavisini kuş ötüşünü
gördün mü

gördün mü
azrailin öttürüşünü
yem borumuzu
nasıl alıyor gözden sürmeyi
ve can borcumuzu
gördün mü

şakayık

topukların basar melek nefesinden yumuşak
orman şafağını kıskanıyor bakışın
dudağında okyanus yakamozları pak ve parlak
mutlu ölümlere davettir el uzatışın

sis ve selva

dağ ve gölgesi

göl dağı bengisu özler bardağı
bağrında barınan yanardağ için
“dayanır şişe mi bu” kırık buzdağı
papatya püskürten yanardağ için

sis ötesi

sis ve selva

ince ölüm

I

suçlarına tanık ilk sanık benim

lakin yine de akıl kokuyorsun

biraz da dağ gibi çiçek

neden bakıyorsun öyle gözlerime

biliyorum yargıçlık yaptığımı sanıyorsun

kelimeleri boğduğumu itiraf ediyorum

kelimeler zamanı tutmuş ben

kimden ne istiyorum ve neden

söyleme

sakın ha

söyleme korktuğunu

kendinden

elsiliklerimi yoksuyorum işte

GEL

İNCE ÖLÜM

suçlarına tanık ilk sanık benim

sis ve selva

II

beterin beteri içinde tüter
ilmek üstüne kördüğüm adım
beni tutar serin bilmeceler

kahır saatları naylon çiçek gibi terbiyesiz
ve onlara mürebbi ruhum
lakin zamanları dondurdu

son kapıda sükut içre kapandı gülüm
maceralar beldesinde zeytin andına
ecelleri katlayan bu İNCE ÖLÜM

günahsa

kıllı yüzümü yüzdürüyorum bir toprak sifenksinde
zaman kan damarlarında afacan akıyor
göçmen kuşlar içsin sularından diye
dolaniyor dolaniyor vücut haritasını
öncesiz bir bitmeye

ömür zaman koridorlarında yankılanan ses
kan kıyametin varlığıdır
ve sevda diye sarıldığımız anlar
varlığın günahkarlığıdır

ay kum şarkılarını kıyılarda söylesin dursun
balıklar akvaryum tutukluğunu
gözlerinde yoksa uçurum
suçluyorum badem dallarının çocukluğunu

sis ve selva

sisli şiir

ele sislerini ellerimin
ellerim insin dağ doruklarına
asmalardan damlasın şerha şerha ellerim
ellerim beni dağıtsın konuklarına

ele sislerini ellerimin
gemiler gelsin körfezime
kırkikindi yağmurları dinsin
fırtınalı gözlerime

sisler indi dağdan körfezde dindi sisler
fırtına bir ezân okur
kendilerinden arınan eşyalar gibi
lakin
bir ozan okur
bilmeceli damarlardan ters yüz edilen kanları
gecelerin uzun dökümhanelerinden
sıcak koridorlar söküp
gün intihar etmeden
söğüt düdüklerinden ordular döküp

bitmez bestenin enginlerinde
sokakları kuş kaptı
güneş doğdu

güneşten bir hece sürü
bir hece dişine dokunmuş olsun
düş görmemiş bir hece

bir gece sürü
bir gece saçını örmüş olsun
tövbeli suçlarından örülmüş

aynalı kavak masallarında kırk gün kırk gece
sisten arınmış döner cüceler
sıcak afrika kızları gibi başlarında tepsiler
ince bir gözaltının yorumsuz düşlerinde
bekleriz ki
ne dönerler dönecekler

ele sislerini ellerimin
küf tutmasın zamanlar
anılara

sis ve selva

sinmek

durdum dağ önüne
vurdum kendimi
verevine kesilen yankının ötesinde
sinmekle iç içe yüreğimi doldurdum
kısık perdeden dağ eskiyordu yavaş yavaş
sesler aşyordu
yaşamayan bir bedenın yağız çehresi
dağdan sert sisi taşıyordu

ömür çıkını sıcak deri genleştı
eşyalar biçim biçim
sert sisin gölgesi
üç ayaklı sicimde
asıldı içim

birbaşınalık

gün battı batacak
birbaşınalık sardı varlarını
komprime sözlerden kaçtı gölgeler
camlar tüketti canavarları

karşı dağlara mor halkalar oturdu
gözümde tüller savrulup durdu
yufka yürekli devranda birbaşınalık
gözlerime oturdu

ufku çizgilerde oyalamıştık bugün
bugün de bitti
savunmasızlık

işte böyle dostum
-ayaklarımız gitti biz gittik-
bir aşk mevsimi içimizi kanattı
oysa direnmek kangren günlere
her gece yatar gibi yatmak
ölümsüz ölümlere

sis ve selva

-ište böyle dostum-

“bitti”

“gitti”

sanmam istesin ruhum
doyumsuz bir eylemin ikilemini
başlayan gelmeli ki
aşk anlam kazansın
kirlî neonları ve kara treni
ikiye bölen ekvator
iki hançer gibi
kollarından tutup gecenin
bağrımdaki birini

ve güzel ellerini
-morötesinde değil-
eğil bu gece göz bebeklerime

bu da güzel
birbaşmalık
seleserpe tüm dünya
nesneler çırılçıplak
tırak tırak sesleri kırılmış saatların
şimdi zorundasın yalnızlıkların
enginlerde çalan
eski bir taş plak gibi
kurulmuş saatların
yine de birbaşmalık bende bekler
can verecek gerçekler
can alan gelecekle

birbaşınalık kaf dağı
ve dağ dorukları
apansız patlayan gerilla suçu
ya da kovulan peygamber konukları

birbaşınalıktır yusuf'suz kenan
birbaşınalıktır sfenks
neden kabırır durur şunca kubbe
birbaşınalık değilse sinan

bütün bunlar birbaşınalıktan doğmuyor
güneş nasıl doğmak zorunda değilse öyle
lakin sana varmak birbaşınalık oluyor
öyle ya da böyle

sis ve selva

bir sis mevsimi

sisleri silerek gözlerinden
denizin yüreğine martılar uçuyor
metal balıkların eleğimsağması
nemli bir topkapı mevsiminde
tretuvar yaklaşımı yüreğime

bakire belkıs toplamış eteklerini
ayasofyanın damla damla kurduğu gölde
kızkulesidir bu eğilen üsküdar çelebilerin gözü
açkalmış sıradağların kurdu ay gibi sinledi
uludu uludu indi denize gölge
lodos dindi deniz duruldu maviden
deli sevdanın sırrı yaşlı surlara yaslanıp
şarabnal şarkıları dinledi

denizanası saydam saydam yürür
zaman karanlıklarda büyür
küçülür marmara küçülür
bir bücür molinin gözlerinde

yum gözlerini yüzünü zamana ver
bırak dizlerinde dinlensin marmara
o dehlize o dil balıklarının çırpındığı dipsiz dehlize gel
o derin vatan o kaç marmara alsa dolmaz mağara
o dilsiz sema o yitik yurt
sağır oldu sesini çağırmaktan

bakmayı emekledim
yakamoz yakamoz altınboynoz sularında
kaderde fatih olmak ta varmış
istanbul surlarında

yine sisli bir topkapı mevsimi geldi
şimdi yalnız vapur sirenleri çalıyor
ebedi bir ağıt mevsiminin geldiğini

sis ve selva

sarkıt ve dicit

ben le beden arasında yalıtılmış
ve tenden uzak arzum var
öyle ince öyle şeffaf damıtılmış
kinden keskin arzular

yürek dehlizinde kan sarkıt oldu
kristal küreler damlar yine
tanıklık için kan dicit oldu
çözüldü damarlar geldiğine

dal sevdası vebaldir
uzun uyku doğasında gölgelerin
gerince sürem sevdaları kaslarını
beni buldu ellerin

ozansı

güzelim bir göz halı silkerken
ben kalkarım toz yerine
nar sopası inerken
nakış dolar gözlerime
kor dökülür

dinazor kelimelerimden

topuk vuran tavşanların kaçtığı bahçelerde
cin durağı cevizlerin yanbaşında
iblislerin açtığı bohçalardan
zorlu sözler dökülür

dinazor kelimelerimden

sis ve selva

susan lugat

tarihi kadimden beri yağmur
dil/dil içinde gönül yağın ordu
esir oldu dondu sınırlarında

misvakla açan ak kelimeler
dudaktı mevlanaya
geçmişiyile gelecekler

ey yunusların harmanından aşka düşen
semalarda pişen gizlerin yavuklusu
zaman uçuşur kelebek gözlerinde
ellerine düşünceler yorulur
kor ateşler göl olur
gamzeli yüzlerinde

rahmet kaderi sardı
tuttu damarlarını liflif
“bir bir elif çekti” karartma geceleri
yangın harmanlarında
yıldız böcekleri sustu
dağlara çıkmış yalçın kayalarda
ansızın inen sükutu buldum
sustum

terledim emdim bileklerimi yine terledim
genç osmanın bıyıklarında
batan kıymıklarında yiğit düşüncelerin
ışkenceler terledim

sana susmak diyorum
göz öpmek
kutsal söz irisini tutmak gibi
yutmak gibi göz irisinden damlayan
eylem içinde evreni

anamdın gözümden öpen
pencereden bakan camdın üstüme
sererken gözlerini
acı kaderinden
keserken göbeğimi
bir bistür indi kelim misali
selam misali sustum

o geldi yine
küçük afacan elleriyle
sıcak eline
nasıl sığıdıysa ninnilerine
yine öyle

gelen
ben
susan lügatına dantel diye
kaçıp kelimelerden

sis ve selva

sarı yılan

bir çift sarı yılan sarılmış süt çanağına
süte eğilir gibi tortop ay dişliyor
zehriçen gecenin yanağında
labirentler genişliyor
bir çift sarı yılan karanlıkla sevişiyor

karanlık gökte
yanıyor
sarı yılan yavruları

suphi-kazip fincanları kırıldı
sarı yılanların doymadığı süt
ufka kızıl kan gibi gerildi
bize bir zaman verildi
susmak zamanı
kumrular susmasın diye

yaralı aynalar

yağmur yarası bu mahmur sabah duası
içimde saklanır yaralı aynalar
ve bir yağmur sonrası hicrete yakın kalır
nurdan şiir daüssılası

neden sonra develer gibi çöktü akşam
ridaniye çiçeklerinde
şafaklarım deniz açtı inanmaktan

palmiyelerin ülkesinde yürüyordum kılıçları
yalaz gözbebekleri
arzuları mavi çöl semaları
yürüyordu aynalar içi çöl dolu
anadolu kızları

sis ve selva

düşüşten sonra

I

muhtelif elleri zamanın
kimi dağ tutar otağ tutar kimi
etimizden tuzak ruhumuzdan bağ
canımızı ağ atar gibi serdiğimiz
sevdiğimiz menevşelerde
muhtelif elleri var zamanın

büro

büroda vazo

ve michail angelo rujlarıyla rütbeler edinip
çiçek vurmak için bekleşirler mefisto garlarında

muhtelif elleri var zamanın
dilber sinelerinde ayva tüyleri dirilten
ensesi boztüylü kazakları kudurtan
kurttan kuştan kapişonlu keşişten
ve düşüşten sonra
kader damarları şişleyen
muhtelif elleri var zamanın

II

bir elifti kristal küreleri rahle dekorlarından dönen
ufkun altında sarkan gazali
saklanmadan yasaklanan ezeli kader
biledi durdu dicle hançerlerini
truplar ısmarlanan hülagu atlarında

altından bir iftira çıkar bize kılınan haramdan
ey peygamber göbeği gören
ey haber yükü sen ki Ayşe sen ki ruh-i zer
ruhtan ne bildik ki bilinir olsun senden
hurma lifleri örüldü saçlarını çözdü bilerek
kırbalar delindi kerbela sarnıçlarına
güneşler aktı bükülerek
tebessümlü dudaklarına

muhtelif küreleri tutan bir elif
bir elif çekti kristal mahzenlerime
hurmaları bilede hummalı vahaları
biledi bir köpek dişi
kafetarya bekçisi kızların alınları

sis ve selva

trup vakti kervanlarla yürüdük
kasideli kandil yollarında
ufkun alnından öptü develerimiz
biz develerin gözünden öptük sıcak kuş yuvalarını
kıvrılan yolların dudaklarında yürüdük engini
onur idmanlarıyla

güneş gitti biz gittik güneşi tepeledik
tuttuk feleğin ağır kollarını
sardık sevgili diye küçük dilini emdik
kahpelenen zamanı yeniden tazeledik

altın karıncalarımız samur kürklerimiz vardı
zaman onları işledi
direndik
çünkü biz dilenciydik
mal yığdık melal olan gözler içinden
kutnu kumaşlar geldi hindi çinden
çiniden nice portal eyledik
kendimizi kendimize aptal eyledik

atlılar geldi orta asya türküleri söyleyen
atlılar atladılar bir çırpıda barışı
nurladılar göğe doğru yarışı
ve atlılar mallarımızı attılar
atlantis ülkesinin çöp sepetine

sesli şiir

dağlar seher vakti
gülse her vakti isyan kokar
demde gelir bülbül kuşları

buharadan kutnu kumaş çekilir
bir yandan ilim
kilimlerde savaş konuşur
dilim dilim horasan tuğlaları
yavaş konuşur türkmen kızları
ki selçuk tuğları çekilir

asker kışlalarda kadındır
adım atılmalı seher vaktidir
düşman çiğnemiş gül bahçelerini
şimdi bize gelen er vaktidir

buhara... buhara... canım şehir
senden uzaktayım... çok uzaklarda
bu hara kim dayanır
ne gülü öpen yağmur
ne de dudaklarda
sanma penguen kuşlarının kara ve beyaz duruşları
öyle yan yana durur
birbirlerine öyle uzak ya
çok uzaklarda ve yanyana
ve ya bizim gibi anlamsız

sis ve selva

kadavra ve ağıt
buhara ve bulutlar
hep ölüler bulutları terleyip kovuldu
yalnız ağıtlar kaldı armağan bize
yağmalanmış mabetlerin gerisinde

alpaslan ve sultan mehmet han
rum'a tac taktılar
haclegâh'ı islâm buharayı
güneşin doğduğu yerde bıraktılar
üzölmesin diye cihan

buhara... buhara... canım şehir
türlü türlü silahlar konuşuyor sokaklarında şimdi
şakaklarında güneş batmayan ihtiyarlar
düş görmüyorlar yataklarında şimdi
şimdi bir dedi kodudur almış yürümüş
çürümüş alında yoklar

yine bir yumurta bir yeşil soğan
bahar nezlesi gibi ağlatır seni
bir yufka dürümünde güneşle doğan
gülbank çeken bir yiğit çağlatır seni
geçmiş günler ağlatır seni

buhara bir melal şehri benzer buhara
buhara ufukların hayali
helali yitmiş çağda
uykuların leyalı

çiçekler mail olur

sen okuyordun divanı ustaların ustasından

“ben sana mail” sesiyle

-öyle değil dedim sana- öyle değil

“değildim ben sana mail”

-hele böylesi hiç değil

“sen ettin aklımı zail”

bu doğru sana doğru